

Baranovszky Miklós 2513/902.
Szül. 1780 meghalt 1854.

Bús Tisza partjaitól, vándor! ha kit erre hoz úrad:
Ime karán nyelven szól veled e ravatal.
Itt Baranovszky honod fia ment el örök nyugalomba,
Messze futó pályán itt pihenésre talált.
Ős bűda bálcsöjét - vagonát nyújtá wegen fölt,
Szorgalom, áldással fogva baráxi keset.
Majd a munka után megjött a Kenyelen, izlés:
Művészet, sudomány homn vala termében.
Sírja fölé kőszorút, melly el nem hervad, örököt
Hála virágaiból kü' rokonok kere font.

x
x x
Tutva fut a csermely szaporán növekedni folyóva;
S míg tava és tava száll: bércehona meste marad.
Végre körösk seugerbe végül. Ász gondolat, elvész?
Lápor alábbau já: s felburrog a kőni béncz
Arany János.

Er epigrammokat szándékosan nem kapcsoltam a sír
vershez.

Ha j'oaak l'atad, - ala lehes annale met,
stetni; termieseresen neu folytasva
kanen esillaggaal ehuiloinive.

Arany

Tamori Anasxánuah

Nagy Rózi